

Dva dny na lovu s fotoaparátem – nebe a peklo se nad Jihlavou otevřelo

Jeden den vládne pohoda, druhý den zažijete hrůzu. I taková byla Jihlava ke konci roku.

■ Lubomír Maštera

Den první

Na „lov“ Mikulášů, andělů a čertů jsem se vypravil na Masarykovo náměstí ještě za světla. Žádného jsem neviděl, a protože začínalo mrznout, nepohrdl jsem teplem, sálajícím z ohřívacích lamp u stánků a nabídkou svařáku.

Byl poklidný čtvrtek, po ledové ploše se prohánělo pár bruslařů, u stolků postávalo jen několik štamgastů, lidé spěchali z práce a po nákupu a náměstí se teprve chystalo nasát vánoční atmosféru příchodem tmy. A samozřejmě také příchodem Mikulášů.

Za půl hodiny padla tma a náměstí začínalo žít. Bruslařů přibývalo, na pódiu dva moderátoři bavili děti a jejich rodiče a kde se vzal tu se vzal

– třímetrový Mikuláš rozdával dárečky nejmenším. A za ním třímetrový čert. Křičel, hrozil a z pusy mu šla pára, jak mrzlo.

Ale chybí třetí – říkám si, když najednou na ztemnělém pódiu se bílý blondatý anděl vznáší ve světle reflektorů a pomalu sestupuje k zemi.

Vše zaznamenám – jsem přece na „lovu“, a před spořitelnou narážím na dalšího Mikuláše. Ten má sebou kromě anděla dokonce dva čerty – vlastně čertice! Rozpustile mi zapózují a od krásného andílka dostávám sladkost – byl jsem přece letos hodný... Pohoda.

NA MIKULÁŠE na Masarykově náměstí chodil Mikuláš a čert mezi diváky před pódiem a věnovali se dětem. Anděl se ale vznášel ve světle reflektorů nad náměstím a hodně to připomínalo pohádkou scénu.

Foto: Lubomír Maštera

Den druhý

Druhý den v podvečer jsem opět na lovu. Tentokrát d'áblů - krampusů. Mají se vyrojít na Březinkách v 18 hodin a povídá se o tom již týden dopředu. Prý to bude NĚCO.

Půl hodiny předem je areál solidně zaplněn a když mímám vchod do hospody, postávají venku dva chlapci. A zaslechnu rozhovor:

„Ty se nejdeš podívat?“

„Ani nápad! To je na mě psycho. Radši dám svejch pět a vím, že se z toho nepo...“

Pobavilo mě to. Vida ho, hrdinu!

KRAMPUS FIRE SHOW Jihlava na svých plakátech tvrdili: *Včera se na Zem dostali jen hodní čerti...ale dnes vyleze čirá hrůza!* No uvidíme....

Ve středoevropském folkloru je krampus rohaté, antropomorfní stvoření, popisované jako napůl-koza, napůl-démon. Na rozdíl od svatého Mikuláše, který o vánočním období rozdává dětem dárky, krampus zlobivé děti trestá. Krampus je jedním ze společníků svatého Mikuláše v několika regionech, včetně Rakouska, Bavorska, Chorvatska, severní Itálie včetně Jižního Tyrolska a provincie Trento a Slovinska. Původ této bytosti je nejasný. Někteří folkloristé a antropologové předpokládají, že mají předkřesťanský původ.

V mnoha regionech po Čechách vytlačují krampusové tradiční čes-

ké čerty. Doba pokročila a laskavý český čert už nikoho nevydělá. Zato pochody krampusů táhnou a většina masek děsí i dospělé. Když k tomu přidáte alespoň špetku herckého projevu, vyskakování na zátarasy, svítící oči, šlehání koňským ohonem, hašteření krampusů mezi sebou, dýmovice a tvrdou muziku, získáte koktejl, který nenechá nikoho chladným.

Příchod krampusáků zahajuje ohnivá show za dunění tvrdé metalové muziky, dospělí podupávají do rytmu, aby se zahráli a děcka kulí oči. Jsou tu možná dva tisíce lidí a dá práci udržet místo na dobrý snímek. Jsem přeči na lovu!

Situace se ovšem rychle mění, za rachotu, kouře a ohňů se z noci vynořují krampusáci a děsí všechny okolo. Z očí těch nejmenších tečou první slzy a rodiče mají co dělat.

Jednu tu potvoru zaujal můj fotoaparát. Z deseti metrů na mě upřeně zaměřil svítící oči a pak zaútočil! Zastavil pár centimetrů přede mnou a zasyčel. Rázem jsem zapomněl, že jsem já na lovu. „Táhni hnuse!“, zarval jsem a odskočil reflexně dozadu. To už chlupatec strašil další v okolí.

Když jsem po show šel kolem hospody domů, vzpomněl jsem si na pána, který si raději dává svých pět, aby se nepo....

Moc nechybělo, aby se to stalo mně. Děs.

KRAMPUSÁCI a ohniví démoni, jejich pololidští přísluhovači...oheň, dým, hromy a rachot. Taková byla show na Březinkách. Foto: Lubomír Maštera